

Highjump művelet: mitől rémülhetett halálra az amerikai flotta az Antarktisznál?

2025 december 16. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

- [0](#)

Még nincs értékelve

Mérték

A hidegháború időszakában mindkét katonai szuperhatalom, az Amerikai Egyesült Államok és a Szovjetunió is számos olyan titkos speciális projektet hajtott végre, amiket senki sem fed; és ezek közül nem egy még

napjainkban is szigorú államtitoknak min?sül.

Az egyik ilyen mindmáig tisztázatlan végcélú küldetésnek már a terepe is több mint furcsa, mert nem világos, hogy a Highjump (Magasugrás) kódnevet kapott akció során mit keresett egy komoly amerikai haditengerészeti kötelék az Antarktisz lakatlan és embertelenül hideg vidékén. De azt sem tudjuk, hogy a hat hónapra tervezett titkos küldetés miért szakadt félbe alig másfél hónap elteltével, és a küldetés parancsnoka az Egyesült Államokba visszatérve miért javasolta atomfegyver azonnali bevetését az Antarktisz kietlen vidékén. Az ügy rejtélyességét még tovább növeli, hogy 1947-ben a Highjump m?velet dokumentációját a Truman-adminisztráció száz évre titkosította.

A Highjump m?veletr?l, a hidegháborús korszak egyik legtitokzatosabb projektjér?l ma sem tudunk túl sokat. A 100 évre titkosított akciót körülleg? titkok miatt az elmúlt évtizedekben számos összeesküvés-elmélet született az Egyesült Államok haditengerészetének egyik legjobban elhallgatott antarktiszi hadm?veletér?l.

A Highjump m?velet volt a hidegháború egyik legtitokzatosabb antarktiszi expedíciója Fotó: Joe Mastroianni, National Science Foundation

Highjump hadm?velet: egy tudományos célú titkos katonai expedíció

A hetedik kontinensként is emlegetett Antarktisz a földkerekség legkietlenebb vidéke. Az Antarktisz az egyetlen olyan kontinens, amely lakatlan, és ahol legfeljebb csak a kutatóállomások személyzetét tekinthetjük állandó helyi lakoságnak. Az átlagosan –30 és –70 Celsius-fok között ingadozó h?mérséklet, a jeges szélviharok, a fél évig kitartó sötétség miatt a tudósokon kívül senkinek sem számít különösebben vonzó vidéknek ez [a fagyos jégvilág](#). Éppen ezért volt szokatlan az a miden korábbinál és kés?bbinél is sokkal hatalmasabb, grandiózusabb expedíció, amit a Truman-adminisztráció haditengerészeti és védelmi minisztere, James Vincent Forrestal utasítására szervezett meg az Egyesült Államok hadserege és haditengerészete.

James Vincent Forrestal, a Truman-adminisztráció haditengerészeti és védelmi minisztere Fotó: U.S. National Archives and Records Administration/Abbie Rowe

A különleges katonai expedíció feladata – a hivatalos indokolás szerint – egyrészt a Ross-jégsíken a Little America IV nevű kutatóbázis felállítása, meteorológiai, hidrológiai, oceanográfiai és egyéb tudományos célú megfigyelések elvégzése, valamint a hajók, repülőgépek és a parti személyzet teljes logisztikai láncának antarktiszi körülmények közötti validálása volt. Az [Operation Highjump](#), vagyis a Magasugrás hadművelet kódnevet kapott vállalkozásban a haditengerészet 16 felszíni egysége, benne a USS Philippine Sea repülőgép-hordozó, a USS Mount Olympus nehézcirkáló, hat cirkáló, tanker és partraszálló hajó, két romboló, a USS Henderson és a USS Cacapon, két jégtörő, valamint a Balao-osztályba tartozó USS Sennet vadász-tengeralattjáró, 90 repülőgép, illetve helikopter, továbbá 4700 haditengerész és katona vett részt.

A USS Philippine Sea repül?gép-hordozó, Byrd ellentengernagy zászlóshajója Fotó: Wikimedia Commons/U.S. Navy

Hogy az az alapvet?en tudományos célúként meghirdetett vállalkozáshoz mi szükség volt egy egészen komoly támadóer?vel rendelkező flotta összeállítására, mind a mai napig megválaszolatlan kérdés.

A haditengerészet és a hasereg illetékesei utóbb ezt azzal magyarázták, hogy erre a haditechnika extrém hideg körülmények közötti m?ködésének vizsgálata, illetve a katonák hidegt?r? képességének felmérése végett volt szükség. A m?velet, illetve a Task Force 68 (68. csapásmér? kötelék) parancsnokának Richard E. Byrd ellentengernagyot nevezték ki. Nem véletlen, hogy Byrd admirális személyére esett a választás, aki nemcsak nagy tapasztalattal rendelkező zászlóstiszt, hanem komoly sarkkutatói múlttal is rendelkező parancsnok volt.

Atomot az Antarktiszra!

Byrd ellentengernagy 6. csapásmér? kötelékének egységei 1946 karácsonyán érték el az Antarktist, az I. Péter-sziget térségében. Az els? alakulatok 1947. január 6-án, Vízkereszt napján szálltak partra az Antarktiszon, a központi hajócsoporthoz pedig 1947. január 15-én érte el a Bálna-öblöt, ahol megkezdték a Little America IV bázis kiépítését. Az eredeti terv szerint a Magasugrás hadm?veletet hat hónapig tartó vállalkozásnak szánták, ám alig b? egy hónappal az els? egységek partra szállása után, 1947 februárjának közepén hirtelen félbeszakították a hadm?veletet, a flotta felszedte a horgonyt és sietve elhajózott az [Antarktiszról](#).

Richard E. Byrd ellentengernagy, a Taske Force 68 kötelék parancsnoka Fotó: Wikimedia Commons/William D. Tribble, LTJG

A haditengerészet illetékesei utóbb ezt az id?járási körülmények romlásával magyarázták,

de nem fejtették ki részletebben ennek okát, ami annál inkább is furcsább, mivel a Magasugrás hadm?veletet éppen amiatt tervezték erre az id?szakra, az antarktiszi nyár idejére, mert ekkor a legnyugodtabbak a meteorológiai körülmények. Miután a Task Force 68. befutott a hazai anyakiköt?jébe, Byrd ellentengernagy azonnal Washingtonba sietett, hogy jelentést tegyen Forrestal haditengerészeti és védelmi miniszternek. Hogy mi hangzott el a köztük lezajlott négy szemközti megbeszélésen, ma sem tudható; az Operation Highjump dokumentációját ugyanis száz évre titkosították, amit – nemzetbiztonsági érdekre hivatkozva – még az információs szabadságról szóló törvény hatálya alól is kivettek.

A Highjump m?velet alakulatai 1947 január elején léptek partra az Antarktiszon Fotó: Wikimedia Commons/U.S. Navy

Miután a Magasugrás hadm?velet anyagát államtitoknak nyilvánították, Richard E. Byrd ellentengernagy soha többé nem beszélt az antarktiszi vállalkozásról. Amit még tudni lehet, hogy a hazatérése után levelet írt a kongresszusnak,

amelyben atomfegyver miel?bbi bevetését sürgette, de hogy milyen okból, azt nem lehet tudni, mivel Byrd admirális levelét is államtitoknak min?sítették.

A Highjump m?velet titkosítása, illetve a vállalkozást övez? hallgatás természetesen nem hagyta hidegen az összeesküvés-elméletek hív?it sem.

Az elveszett atlantiszi civilizáció és titkos náci bázisok

Az egyik konteó összefüggést vél felfedezni a nácik 1938-as és 1939-es antarktiszi expedíciói, valamint a Magasugrás hadm?velet között. Közismert, hogy a náci Harmadik Birodalom legf?bb vezet?i közül Adolf Hitler és az SS f?nöke, Heinrich Himmler is er?sen vonzódtak az okkultizmushoz. Különösen a Reichsführer-SS, Heinrich Himmler vonzódott az egyik legf?bb privát mániájának számító árkakutatáshoz.

Heinrich Himmler, az SS birodalmi vezetője ér?sen hitt az okkult tanokban Fotó: Bauer, Friedrich Franz/Bundesarchiv

A németek vélelmezett misztikus árja?seinek felkutatására több expedíciót szervezett az 1930-as évekbe, például Tibetbe is. Az 1938-ban, majd a rá következő évben megszervezett német antarktisi expedícióknak a gyakorlati tudományos jelleg? feladatok elvégzése mellett akadt egy titkos, a legf?bb SS-vezet? által támogatott célja is: a feltételezett atlantiszi civilizáció nyomainak felkutatása. A számos Atlantisz-elmélet közül az a teória, miszerint e rejtélyes civilizáció földje az Antarktiszt lehetett, nem kizárólag Himmler fantazmagóriája volt.

Erich von Däniken, a híres svájci ufó-kutató is hitt az antarktiszi Atlantisz-teóriában Fotó: Wikimedia Commons
A [Reichsführer-SS](#) mellett ezt az elméletet vallotta többek között Charles Hapgood és Ignatus Donelly amerikai történész, továbbá a Bermuda-háromszögben történt eltűnésekkel kapcsolatos – igencsak vitatható – teóriáiról elhíresült Charles Berlitz, valamint a szintén ismert svájci amatőr ufó-kutató, Erich von Däniken is ezt – a tegyük

hozzá, hogy képtelen – elméletet hirdetett.

Az expedíción részt vett USS Sennet vadász-tengeralattjáró Fotó: Wikimedia Commons/U.S. Navy

Az 1938-as és az 1939-es náci Antarktisz-expedíciók vezetője Alfred Ritscher kapitány, a német haditengerészet MS Schwabenland kutatóhajójának volt a parancsnoka. E titkos német Antarktisz-missziókról csak annyit lehet tudni, hogy legfőbb céljuk a német haditengerészet, a Kriegsmarine számára hadikikötőknek alkalmas területek felkutatása volt, más egyéb, nem ismert rendeltetés? kísérleti telepek létesítésére alkalmas helyszínek keresése mellett. A háborús események miatt azonban e kikötők és telepek kivitelezésére már nem került sor, legalábbis nincs semmiféle arra utaló bizonyíték, hogy ezek közül bármi is megvalósult volna.

2047-ben feltárulhat a teljes igazság

A német antarktiszi bázisokra vonatkozó összeesküvés-elmélet hív?it azonban cseppet sem zavarja a bizonyítékok hiánya, mert szerintük néhány szigorúan titkos kísérleti telep megépült, ahol a náci tudósok az ellenséges titkosszolgálatok figyel? szemeit?l biztonságos távolságra min?ségileg új és minden korábbinál pusztítóbb fegyverek, köztük egy speciális sugárfegyver kifejlesztésén dolgoztak.

Náci tudósok az Antarktiszon, középen Ritscher kapitány Fotó: History/ANNALEN DER HYDROGRAPHIE UND MARITIMEM METEOROLOGIE

Az Antarktisz-konteó hívei szerint a fanatikus náci tudósok az 1945. május 8-i német kapituláció után is tovább folytatták kísérleteiket, ami komoly nemzetbiztonsági kockázatot jelentett az Egyesült Államok kormánya számára.

Éppen ezért a Highjump m?velet valódi célja e titkos náci bázisok felkutatása és elpusztítása volt,

amihez csak álcául szolgált e hadi vállalkozás tudományos kutatási és logisztikai jellegének hangoztatása az illetékesek részér?l. Azt, hogy a náci Németország kapitulációja után is tovább folytak ezek az állítólagos fegyverkísérletek az Antarktiszon, az [összeesküvés-elmélet](#) hívei többek között két német tengeralattjáró furcsa kalandjával próbálják meg alátámasztani.

A Highjump m?velet egyik helikoptere bevetés közben Fotó: U.S. Navy

Már jóval a német fegyverletétel után, 1945 júniusában két német búvárnaszád, a szövetséges flották által hetek óta keresett U-530 és U-977 hadrendi jelzés? tengeralattjáró ugyanis az Antarktiszhoz közeli Déli-óceán vizein bukkant fel, ami a konteósok szerint nem lehet a véletlen m?ve. De az antarktisi titkos náci bázisokban hív?k más további úgymond „bizonyítékra” is hivatkoznak. Szerintük a 68. csapásmér? flottában összevont hadihajók és harci repül?gépek nagy száma, továbbá Byrd ellentengernagynak a kongresszushoz írt és atomcsapást követel? levele egyértelm?en arra utal, hogy az amerikaiak valamilyen súlyos veszélyforrásra bukkantak az Antarktiszon.

A Magasugrás ham?velet iratait államtitoknak min?sítették Fotó: U.S. Navy

Ugyancsak ezt támasztja alá szerintük a Magasugrás hadm?velet dokumentációjának 100 évre szóló titkosítása is.

A „jól értesült” konteósok azt is tudni vélik, hogy az amerikai flottát egy ismeretlen forrásból származó nagy erej? sugárfegyver-támadás érte, ezért szakították félbe a vállalkozást és hagyták el pánikszer? sebességgel az Antarktiszt. És ez volt az oka sz expedíció dokumentációjának szokatlanul hosszú id?re szóló titkosítása – vallják az összeesküvés-elmélet szószólói. Noha e konteós képzelgéseknek aligha van sok közülük a valósághoz, ám az kétségtelenül elég furcsa, hogy egy tudományos-logisztikai m?veletként beharangozott expedíció iratait miért kell 100 évre titkosítani. Két évtized múlva, 2047-ben talán ezt is megtudhatjuk.

A Highjump m?velet:

- az amerikai haditengerészet és hadsereg közös antarktisi expedíciója volt,
- amelynek a hivatalos álláspont szerint tudományos, illetve katonai logisztikai céljai voltak,
- de a hat hónaposra tervezett m?veletet b? egy hónap múltán hirtelen befejezték,
- az expedíció iratanyagát pedig államtitoknak nyilvánították.

Borítókép: A Highjump m?velet titkos küldetés volt (Fotó: U.S. Navy)

Elter Tamás - www.magyar nemzet.hu

DR. DRÁBIK JÁNOS

100 ÉVVEL TRIANON UTÁN

DVD A trianoni gyalázatról tabumentesen

Ajánló